

Artikelsgewijze toelichting Maatregelenverordening IOAW, IOAZ ISD Bollenstreek 2012

Artikel 1

Dit artikel bevat de verschillende begripsomschrijvingen. Een aantal omschrijvingen verdient enige extra aandacht.

Onder c. de IOAW/IOAZ

Gekozen is voor een definitie die gelijktijdig naar beide wetten verwijst nu een groot deel van de

bepalingen in beide wetten identiek is qua nummering en inhoud en aldus voorkomen wordt dat

steeds specifiek naar elke afzonderlijke wet verwezen moet worden.

Onder e. uitkeringsnorm

De WWB werkt met verlagingen op de netto bijstand. Om een identiek systeem in de IOAW en IOAZ

te creëren is het wenselijk om een begrip te introduceren dat verwijst naar een netto norm.

Onder f. maatregel

In afwijking van de WWB wordt ook het blijvend of tijdelijk (gedeeltelijk) weigeren van de uitkering

binnen deze verordening als maatregel aangemerkt. Dit houdt verband met de extra mogelijkheden

binnen de IOAW en IOAZ op dit vlak.

Onder g. inkomen

Qua inkomensbegrip wordt aangesloten bij het inkomensbegrip binnen de IOAW en IOAZ. Dit wijkt af

van het binnen de WWB gehanteerde inkomensbegrip.

Onder i. belanghebbende

Daar de in artikel 20, tweede lid IOAW opgenomen bevoegdheden tot het opleggen van een

maatregel, blijkens dat artikel, daar enkel gelden voor de persoon die is aangewezen op arbeid in

dienstbetrekking, is ook het begrip belanghebbende in die zin ingeperkt.

Artikel 2

Dit artikel bundelt het bepaalde in artikel 20, eerste lid IOAZ en artikel 20, tweede lid IOAW.

Artikel 3

Zoals reeds aangegeven wordt de maatregel toegepast op de netto norm.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt de algemene duur van een maatregel op 1 maand. Door de duur van de maatregel

in de algemene bepalingen op te nemen, wordt voorkomen dat overal waar een maatregel wordt

genoemd steeds weer moet worden aangegeven dat deze voor 1 maand wordt opgelegd.

Artikel 5

In plaats van de duur kan bij recidive ook de hoogte van de maatregel verdubbeld worden. Een en ander zal met name afhangen van de financiële omstandigheden waarin belanghebbende verkeert. Zo zal bij een gezin met kinderen, anders dan bij een alleenstaande, de "straf" eerder gezocht worden in de duur van de maatregel dan in de verdubbeling van de hoogte.

Artikel 6

Onder meer op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geeft dit artikel aan dat de

beschikking tot het opleggen van een maatregel tenminste dient te bevatten:

- de reden van de maatregel
- de periode waarover de maatregel plaatsvindt
- het percentage en het bedrag waarmee de uitkeringsnorm wordt verlaagd of geweigerd
- als afgeweken wordt van de standaard maatregel wordt dit gemotiveerd in het besluit.

Artikel 7

Op grond van afdeling 4.1.2. van de Awb is in een aantal gevallen het horen van de belanghebbende

verplicht bij het voorbereiden van beschikkingen. Deze hoorplicht geldt echter niet bij de voorbereiding

van beschikkingen die betrekking hebben op een financiële aanspraak (artikel 4:12).

Niettemin wordt uit oogpunt van een zorgvuldige voorbereiding in dit artikel het horen van de

belanghebbende voordat een verlaging wordt opgelegd in beginsel voorgeschreven. Het tweede lid

bevat een aantal uitzonderingen op deze hoorplicht. De onderdelen a. en b. staan ook genoemd in

artikel 4:11 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 8

Als er geen verwijt gemaakt kan worden, blijft de maatregel achterwege. In dat geval is het ook niet

nodig om een beschikking te sturen omdat er geen sprake is van een verwijtbare gedraging. Een

andere reden om af te zien van een maatregel is dat de gedraging te lang geleden heeft

plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit ("lik op stuk") is het nodig dat de maatregel

spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt opgelegd. Om deze reden is geregeld dat het

dagelijks bestuur geen maatregel oplegt voor gedragingen die langer dan 12 maanden geleden

hebben plaatsgevonden. .

Voor gedragingen die een schending van de informatieplicht inhouden en als gevolg waarvan ten

onrechte een uitkering is verstrekt of tot een te hoog bedrag geldt in de verordening een

verjaringstermijn van 60 maanden. Een (langere) termijn ligt voor de hand gelet op de ernst van de

gedraging (fraude) en gelet op het feit dat de ISD Bollenstreek vaak tijd nodig zal hebben om, de

omvang van de fraude (het benadelingsbedrag) vast te stellen.

Artikel 9

Het verlagen van de uitkering kan in beginsel op twee manieren:

1. met terugwerkende kracht door middel van een herziening van de uitkering
2. door middel van verlaging van het uitkeringsgedrag in de eerstvolgende maanden

Het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, is de gemakkelijkste methode.

Het dagelijks bestuur hoeft in dat geval niet over te gaan tot herziening van de uitkering en het teveel

betaalde bedrag aan uitkering terug te vorderen.

Om die reden is in dit artikel vastgelegd dat de maatregel wordt opgelegd in de maand volgende op

het bekendmaken van de maatregel. Dit is anders als de uitkering nog niet betaald is. In dat geval

wordt de uitkering verlaagd in de nog te betalen maand. In dat geval moet de uitkering wel worden

herzien en teruggevorderd.

De verlaging wordt toegepast op de norm in de maand waarin de verlaging plaatsvindt.

Artikel 10

Soms doen zich gelijktijdig meerdere verwijtbare gedragingen voor. In dat geval geldt *in beginsel* een

cumulatie van maatregelen. Hier kan ten gunste van belanghebbende van worden afgeweken indien

bijvoorbeeld de mate van verwijtbaarheid dat met zich meebrengt.

Artikel 11

Ten opzichte van de WWB- maatregelenverordening zijn in deze bepaling geen gedragingen

opgenomen die verband houden met het niet aanvaarden dan wel het door eigen toedoen verliezen

van algemeen geaccepteerde arbeid. Dit houdt verband met het feit dat juist bij deze gedragingen de

IOAW en IOAZ de mogelijkheid biedt tot tijdelijke of blijvende (gedeeltelijke) weigering van de

uitkering. De sanctie bij deze vorm van gedragingen is daarom in een apart hoofdstuk opgenomen.

Artikel 12

In het tweede lid is uitwerking gegeven aan de binnen de IOAW geboden mogelijkheid om ook bij het

door eigen toedoen niet verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid de uitkering (gedeeltelijk) te

weigeren. Hier is ervoor gekozen om op de uitkering dan blijvend een maatregel te leggen ter hoogte

van het door eigen toedoen niet verkregen netto inkomen uit deze arbeid. Alsdan kan de belanghebbende in wezen per direct aankloppen voor een aanvulling in het kader van de WWB.

Binnen het kader van de WWB zal dan moeten worden beoordeeld of belanghebbende recht heeft op

WWB (in afwijking van de IOAW en IOAZ kent de WWB een beperkte vermogensvrijlating en een

ruimer inkomensbegrip) en in hoeverre het maatregelwaardige gedrag ook binnen de WWB tot een

verlaging zou hebben geleid.

Artikel 13 en 14

In deze bepalingen zijn de mogelijkheden die de IOAW en IOAZ biedt om de uitkering (tijdelijk en/of

blijvend geheel of gedeeltelijk) te weigeren volledig uitgewerkt.

Dringende redenen in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek zijn ontslagredenen zoals misleiding van de werkgever enz.

Artikel 15 tot en met 18

Deze bepalingen komen overeen met de bepalingen binnen de WWB maatregelenverordening 2012

Voor wat betreft artikel 18 wordt nog het volgende opgemerkt.

Bij het vaststellen van de maatregel in de situatie dat een uitkeringsgerechtigde zich ernstig heeft misdragen, zal gekeken moeten worden naar de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene.

Wat betreft het vaststellen van de ernst van de gedraging, kunnen de volgende vormen van agressief gedrag in een oplopende reeks (steeds ernstiger) worden onderscheiden:

- a. verbaal geweld (schelden);
- b. discriminatie;
- c. intimidatie (uitoefenen van psychische druk);
- d. zaakgericht fysiek geweld (vernielingen);
- e. mensgericht fysiek geweld;
- f. combinatie van agressievormen.

Voor het bepalen van verwijtbaarheid van de misdrijving zal gekeken moeten worden naar de omstandigheden waaronder de misdrijving heeft plaatsgehad.

In dit verband is het relevant een onderscheid te maken tussen *instrumenteel* geweld en *frustratie* geweld. Van instrumenteel geweld is sprake als iemand het toepassen van geweld bewust gebruikt om een bepaald doel te bereiken (bijvoorbeeld het verkrijgen van een uitkering). Agressie die ontstaat door onmacht, ontevredenheid, onduidelijkheid en dergelijke kan worden aangeduid met frustratieagressie. Het zal duidelijk zijn dat de mate van verwijtbaarheid bij instrumenteel geweld in beginsel groter is dan bij frustratiegeweld.

Het opleggen van een maatregel staat geheel los van het doen van aangifte bij de politie. Het dagelijks bestuur legt een maatregel op, terwijl de functionaris tegen wie de agressie zich richtte aangifte kan doen bij de politie

Artikel 19

Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 20.

Deze bepaling spreekt voor zich.